

HSK - NYT

Nr. 2 og 3 november 2005

Siden sidst

Af Gitte Lindeløv

På Københavns Universitet har man lavet nogle omrokeringer, således at Det Samfundsvidenskabelige Fakultet nu består af Institut for Folkesundhedsvidenskab, Institut for Antropologi, Institut for Statskundskab, Institut for Psykologi samt Sociologisk Institut. Det Samfundsvidenskabelige Fakultet er placeret på det tidligere Kommunehospital og benævnes Center for Sundhed og Samfund, CSS.

I HSK blev vi på et relativt tidligt tidspunkt orienteret om, at Kommunehospitalet skulle inddrages som undervisningslokalitet til Københavns Universitet. Vi kontaktede bl.a. den rådgiver, der var ansvarlig for handilgængeligheden. Vi havde endda et møde med denne person, der fortalte os, at tilgængeligheden for handicappede var der tænkt på. Vi havde nogle kommentarer til bygningernes indretning, som på det tidspunkt ikke var optimal, og rådede ham til at kontakte HSK's meget benyttede arkitekt med viden om handicap og tilgængelighed. Vi forventede efter mange gode hensigtserklæringer, at Kommunehospitalet ville opfylde kravene om god tilgængelighed. Men ak...

For et stykke tid siden indløb der en "nødråb" fra en studerende på Folkesundhedsvidenskab. Hun var meget frustreret over ikke at kunne komme rundt på studiet. Det er svært at komme ind, idet den udvendige trappelift - HSK havde allerede før Kommu-

nehospitalets ibrugtagning fundet den ubrugelig og havde påtalt dette - stadig ikke fungerede. Hyggerum og grupperum var tænkt placeret på 3. sal, hvortil der ikke findes elevator. Hun påpegede også andre mangler. Hvor er det ærgerligt, at vi skal opleve dette, når vi på et tidligt tidspunkt inden ibrugtagning har gjort opmærksom på behov, fejl og mangler.

De ansvarlige for bygningerne på Kommunehospitalet er selvfølgelig atter blevet gjort opmærksom på de fejl og mangler, der er i forbindelse med tilgængeligheden. De er meget positive over for at løse problemerne, men påpeger at det er vanskeligt, da det er fredede bygninger. Vi mener imidlertid ikke, at dette er hovedproblemet, da det har været muligt at gøre bygningerne i Indre By, som for en dels vedkommende også er fredede, tilgængelige for handicappede. Der er måske snarere tale om manglende viden, omtanke og økonomi.

HSK har været meget involveret i opførelsen af det Nye KUA og også her oplevede vi mange fejl og mangler, da bygningerne var færdige. HSK's meget brugte arkitekt blev først kontaktet, da disse skulle udbedres og på vores opfordring. I HSK undrer vi os over, at der ikke følges op på de erfaringer,

man har gjort fra tidligere og lignende byggerier, og at der ikke inddrages ekspertviden fra start af, når bygninger som det Nye KUA og CSS skal opføres.

Det er meget tidkrævende for HSK, at vi hele tiden skal påpege den manglende tilgængelighed og følge op på de foranstaltninger, der skal sikre, at personer med handicap kan færdes frit på de forskellige studier. Det må også være billigere, at bygningerne fra starten bliver tilgængelige frem for at skulle lave lappeløsninger efterfølgende.

Gennem mange år har HSK forsøgt at få Universitetsavisen på nettet. Gentagne gange har vi gjort opmærksom på, at avisen burde være tilgængelig også for personer med synshandicap, hvilket indebærer, at den kan læses på nettet. Altid fik vi samme svar, at der ikke var økonomiske ressourcer. Nu er det imidlertid lykkedes Universitetsavisen at komme på nettet, noget vi er meget glade for. Den kan læses på www.ku.dk/universitetsavisen/. Hjemmesiden er ved at blive testet af nogle af vores synshandicappede medlemmer. Vi har aftalt med Universitetsavisen at vende tilbage med resultatet af testningen.

Til orientering kan jeg oplyse, at der i det nye nummer af Universitetsavisen vil være

en artikel om HSK og de problemer jeg ovenfor har beskrevet om tilgængeligheden på Center for Sundhed og Samfund.

Med Jasha-fondens økonomiske støtte har HSK fået mulighed for at købe yderligere en computer, hvori vi har installeret talesyntese. Talesyntesen er blevet sponsoreret af firmaet "Microværkstedet". Med den nye computer og talesyntesen er der nu også mulighed for, at vores bestyrelsesmedlemmer med synshandicap kan arbejde på kontoret.

I september udmeldte Michael Madsen sig desværre af HSK's bestyrelse og ønskede ikke at repræsentere HSK ved DSI-U's Hovedbestyrelsesmøder. Begrundelsen for Michaels udmeldelse var visse uoverensstemmelser mellem ham og HSK's bestyrelse. Uoverensstemmelser opstået i forbindelse med hans arbejde i DSI-Ungdom. René Ruby er indtrådt i bestyrelsen i stedet for Michael og jeg har påtaget mig posten som kasserer.

Indhold i dette nummer

- Ban vejen
  - Job og uddannelsesundersøgelse for unge blinde og svagsynede
  - Annonce / kursustilbud
  - Mit arbejde er ikke andenrangs
  - En ildsjæl har fået drømmejob
  - Ny brugerundersøgelse om hjælp
  - Utilgængeligt hospital
  - Handicaptilgængeligheden på KUA
  - HSK flytter til nye lokaler !!
-

Godt nyt fra "BAN VEJEN for dit fremtidige job"

Af Kursusleder Thomas Grønborg

BAN VEJEN er et nyudviklet og alsidigt kursus, hvor deltagerne arbejder på at skabe deres vej til at komme i job.

Kurset henvender sig til unge med uddannelse og handicap, som synes at det er mere eller mindre udfordrende at komme ind på arbejdsmarkedet og måske oplever barrierer af forskellig slags.

Det første hold kursister på BAN VEJEN har i skrivende stund været i gang i to måneder, ud af det halve år kurset varer. (BAN VEJEN starter også to kursushold op i 2006 og der optages kursister fra hele landet).

Konceptet for BAN VEJEN virker!

Konceptet for BAN VEJEN har vist sig at virke godt og resultaterne for kursisterne er foreløbigt, at de ...

- udvikler sig personligt, med hensyn til at kende og tro mere på sig selv.
- skaber tanke-, føle- og handlemønstre, som gør dem bedre i stand til at nå deres mål.
- har fået større viden om deres kompetencer.
- har fået nye ideer til mulige jobåbninger, dvs. typer af forskellige jobs de vil kunne varetage.
- er blevet mere afklarede omkring deres handicap, dvs. hvad det betyder for dem, hvordan det virker på andre og hvordan de kan håndtere disse ting bedre.
- er mere aktive og effektive i forhold til at søge jobs - og er bedre i stand til at sælge sig selv ved jobsamtaler.
- har opbygget nye netværkskontakter og viden om hvordan netværk skabes og bruges i forhold til at skabe eller få job.

Som kursusleder er det en fornøjelse at se disse resultater og følge kursisters proces. Og det er ikke mindst inspirerende at arbejde med et hold kursister, der

virkelig er motiverede og gør en god indsats.

At BAN VEJEN er en succes skyldes således i høj grad kursisters indstilling og måde at gå til tingene på. Andre successkabende faktorer er at konceptet for BAN VEJEN bygger på at der er...

- mange kompetente undervisere, inspirerende oplægsholdere og spændende mennesker fra arbejdsmarkedet at møde på kurset.
- udfordrende opgaver på kurset og ude i virkeligheden, samt udviklende samarbejde kursisterne imellem.
- individuel coaching (sparring / vejledning), som får den enkelte til at rykke.

Hvordan arbejdes der på kurset?

BAN VEJEN tager udgangspunkt i værdsættelse af den enkelte. Der arbejdes på at identificere kursisters resurser, kvaliteter og kompetencer. Som kursist får man derfor konstruktiv feedback på disse ting både af kursuslederen, underviserne og medkursisterne.

En væsentlig del af kursuskonceptet er at give kursisterne sparring, viden og værktøjer, så de bliver eksperter i egen sag og skaber løsninger, som passer lige præcis til dem.

Nogle af de spørgsmål, man som kursist kommer til at arbejde med, er eksempelvis:

- Hvem er jeg?
- Hvad brænder jeg for?
- Hvad kan jeg?
- Hvad vil jeg med mit arbejdsliv?
- Hvad er mit drømmejob?
- Hvordan kan jeg nå mine mål?

Besvarelsen af disse spørgsmål er med til at give processen retning, så jobsøgningen bliver målrettet og spiller sammen med den enkelte kursists personlighed og forudsætninger.

Samtidig arbejdes der med at opbygge kursisternes evner til at agere på arbejdsmarkedet og være effektive i hele jobsøgningsprocessen.

Hvem kan have gavn af BAN VEJEN?

Hvis du kan svare ja til flere af nedenstående punkter, kan du sikkert have glæde af at gå på BAN VEJEN-kurset:

- Du har lyst til at prøve noget nyt og udfordre dig selv personligt, så du udvikler dig.
- Du vil gerne opbygge tanke-, føle- og handle-mønstre, som skaber vækst for dig og hjælper dig til at opnå dine mål og komme i job.
- Du vil gerne opbygge mere tro på dig selv og kunne sætte bedre navn på dine kompetencer.
- Du kunne godt tænke dig at få mere mod på jobsøgningsprocessen og blive bedre til at gøre en indsats, der virker (du er ikke kommet så godt i gang med jobsøgningsprocessen eller du er på den ene eller anden måde løbet sur i den).
- Du vil gerne kende dig selv bedre og blive mere afklaret omkring dit handicap og dets betydning.

- Du vil gerne have nogle praktiske arbejds erfaringer igennem en praktik.

Der er nu åbent for ansøgninger til BAN VEJEN 2006

Næste BAN VEJEN-kursus begynder i uge 2 i 2006. Ansøgningsfristen er 19. december 2005. På www.banvejen.dk kan du downloade et ansøgningsskema og læse mere optagelseskriterierne og selve kursusindholdet.

Der afholdes informationsmøder i København den 29. november 2005 kl. 19.00 samt i Århus den 1. december 2005 kl. 18.00. (lokaliteterne offentliggøres på hjemmesiden).

Du er også meget velkommen til at ringe eller skrive til kursusleder Thomas Grønborg for at høre nærmere eller få mere viden om kurset.

Telefon 36 35 96 50, Mobil 61 60 96 50, E-mail: thomas@dsiungdom.dk

BAN VEJEN for dit fremtidige job er finansieret af Arbejdsmarkedsstyrelsen og gennemføres af De Samvirkende Invalideorganisationers Ungdom.

Ban vejen kurset

Af Cand. scient. Jeppe Ladefoged

Længe inden jeg var færdig med mit speciale ved statskundskab på Århus Universitet, var jeg indstillet på, at det ville blive svært at få arbejde. Der skulle skrives uopfordrede ansøgninger i stakkevis, inden der var bid. Det havde en af mine studiekammerater, som også sidder i kørestol, i hvert fald gjort. Udsigterne til at gå virkeløst hen i en længere periode huede mig ikke, og derfor blomstrede min optimisme, da jeg blev opmærksom

på BAN VEJEN kurset. Her garanterede arrangørerne, at deltagerne ville få en praktikplads, så der var ingen tvivl om, at jeg skulle deltage. Jeg anser nemlig manglende erhvervs erfaring for en forhindring for, at jeg kan komme i job, og desuden kan en praktikplads jo føre ansættelse med sig, hvis man spiller sine kort rigtigt.

Kurset består af en række kursusinternater, hvor undervisningen suppleres med en lang række relevante oplægsholdere.

Hver gang vi mødtes, var der et gennemgående tema for undervisningen, og som en rød tråd gennem alle aktiviteterne går personlig udvikling. Den personlige udvikling skal gøre det nemmere for os at blive klar over, hvilke kvaliteter og kompetencer vi besidder, samt at blive opmærksom på hvilke sider af ens personlighed, det ville være en god ide at arbejde med. Denne side af kurset er egentlig det, jeg opfatter som det nyskabende, da en større selvindsigt giver større selvtillid og troværdighed ved en jobsøgning. Samtidig føler jeg, at den selvtillid og troværdighed giver mig en bedre mulighed for at få arbejdsgiveren til at fokusere på mine faglige kundskaber i stedet for mit handicap.

De andre temaer var skrivning af ansøgninger og gennemførelse af jobsamtaler. Udover oplægsholdere, som var relevante for temaerne, var der oplægsholdere, som fortalte om emner af mere generel karakter omkring et velfungerende arbejdsliv. Det, som jeg i den forbindelse fandt mest inspirerende, var et oplæg af en freelance konsulent ved navn Margrete Bak, om vigtigheden af at skabe sig et arbejdsrelateret netværk af mennesker med en viden, som man ikke selv besidder. Dette er vel nok særligt vigtigt for gruppen af kandidater og personer med mellemlange uddannelser, idet de ofte er afhængige af den viden de har eller kan skaffe sig. Ellers var der oplæg omkring de forskellige jobordninger, hjælpemidler, assistance og flere forskellige andre emner.

Som jeg kort nævnte tidligere, er praktik en del af kurset. I den forbindelse skal man lige være opmærksom på, at selv om der er garanteret en praktikplads i kursusfolderen, så forventes det, at man selv finder pladsen. Garantien træder først i kraft, når man selv har prøvet tilstrækkeligt længe. Herefter træder kur-

suslederen til med en hjælpende hånd. Selv havde jeg været så naiv at tro, at der ville blive fundet en praktikplads til mig. Nu er der ingen undskyldning for at havne i den samme vildfarelse, som jeg gjorde. Alligevel kan jeg ikke tillade mig at klage, da der var gevinst det allerførste sted, jeg søgte. Det har været svære for mine to medkursister, som har måttet kæmpe meget hårdt for at få en praktikplads. Kurset er blevet forlænget med en måned, så alle når at have en tremåneders praktik. Fra arrangørernes side er man meget fleksibel i forhold til at løse sådanne problemer, som må betragtes som en børnesygdom.

For at konkretisere tingene en smule vil jeg her referere nogle af de øvelser, som vi har lavet på kurset. En af de første øvelser, vi lavede, var at lave et symbol på vores egen personlighed. Her havde vi mulighed for at arbejde med tegning af et våbenskjold eller bruge legoklodser og modellervoks. Jeg tegnede et våbenskjold, som jeg følte repræsenterede de værdier, som jeg står for. Mine to medkursister, som begge er synshandicappede, arbejdede med modellervoks og legoklodser. Øvelsen var sjov, men også svær, da man jo skulle tænke over, hvordan man illustrerede sine værdier. Værdierne skulle man jo for øvrigt også først have gjort konkrete. Det var en af øvelserne på det første internat, som handlede meget om personlig udvikling. Desværre kendte vi ikke rigtigt sammenhængen mellem personlig udvikling og jobsøgning på det tidspunkt, hvilket gjorde øvelserne lidt diffuse. Vi sad jo og ventede på at skulle lære at skrive ansøgninger og at gå til jobsamtaler.

På det andet internat arbejdede vi netop med at skrive ansøgninger. Her underviste konsulenten Bente Møller fra firmaet AS3, som blandt andet arbejder med at hjælpe mennesker i job. Her handlede det om kompetenceafklaring og at få det klogt ned til erhvervsorienterede overskrifter, som kunne skrives ind i CV'er og ansøgninger. Derudover fik vi en lang

række gode råd og masse eksempler til hjælp med at skrive ansøgning. Som hjemmearbejde skulle vi skrive en ansøgning, som vi så kunne få feedback på. Bente Møller gav os også individuel coaching omkring vores fremtidige jobmuligheder. Det indebar eksempelvis alternative jobmuligheder, for selv om man har taget en given uddannelse, er det bestemt ingen naturlov, at man skal arbejde indenfor området. Eksempelvis har undertegnede talenter, som kan bruges, hvis jeg vil være personalekonsulent. Min uddannelse retter sig mere mod at være embedsmand, så det ligger langt fra hinanden. Derfor gav det noget at tænke over, og samtidig er det kilde til optimisme. En universitetsuddannelse kan bruges til mange jobretninger, så har man ikke held med det ene, kan man prøve noget andet. Det er en god ting at vide.

Det tredje internat fokuserede på job samtalen. Karen Fog, som styrede slaget, var en hørehandicappet kvinde, der havde skrevet et speciale om de faktorer, som spiller ind på handicappedes arbejdsliv. Hun har været leder i mange år og havde derfor gennemført rigtig mange ansættelsessamtaler. Øvelserne gik her ud på, at vi skulle gennemføre små bidder af samtaler, som så blev optaget på video. I disse mikrosamtaler skulle vi udvikle forskellige færdigheder. Eksempelvis at sælge sin faglighed, men også at kunne udvise entusiasme igennem hele interviewet. Efter hver optagelse gennemgik vi dem minutløst og gav hinanden både negativ og positiv feedback. Til sidst gennemførte underviseren et jobinterview af en halv times varighed med os alle hver især. Her fik vi ligeledes både positiv og negativ feedback.

På det fjerde internat kan vi glæde os til at høre om screening, rekruttering og personalepolitik fra forskellige virksomheder bl.a. Experimentarieret og Data Nord. Herudover skal vi undervises af en skuespiller for at forbedre vores kropssprog og gennemslagskraft.

Som en del af kurset skal kursisterne i fællesskab arrangere en temadag, hvor vi selv bestemmer form og indhold. I skrivende stund er temadagen i støbeskeen. Vi vil bruge temadagen på at lytte til oplæg fra mennesker, som er relativt nye på arbejdsmarkedet. Vi håber at kunne skaffe tre oplægsholdere, så vi kan samle erfaringer fra mennesker, som arbejder henholdsvis i job med løntilskud (skånejob), fleksjob og på normale vilkår.

Efter at have gennemgået den første del af kurset føler jeg mig væsentlig bedre klædt på til at angribe arbejdsmarkedet. Jeg har fået en større indsigt i mine egne kundskaber og personlige egenskaber, og gennem kursets filosofi om hovedsageligt at dyrke den gensidige værdsættelse er min selvtillid også blevet større. Selvom kurset i hovedtræk har været en positiv oplevelse, så kommer man ikke uden, om at personlig udvikling kan føre et indre kaos og mindre rare erkendelser med sig, men når man gennem coachingen har fået styr på dette, så er jeg i hvert fald blevet klogere på mig selv, og hvad jeg gerne vil med mit arbejdsliv.

For mig har kurset indtil videre været en god oplevelse, og nu glæder jeg mig til at komme i gang med praktikken.

Med tilladelse fra forfatteren og fra Dansk Blindesamfund har HSK fået mulighed for at bringe nedenstående indlæg fra Blindesagen Nr. 5 - oktober 2005 med temaet Det kan godt lade sig gøre

En ud af ti blinde og svagsynede unge er i job eller uddannelse

Af Projektmedarbejder Jan Fristrup

Trods generelt dårlige udsigter er knap hver tredje unge blinde og svagsynede i gang med en uddannelse, mens det lykkes for hver tiende at få et job. Og bredden er stor i de unges valg af job og uddannelse, viser den nyeste undersøgelse af Dansk Blindesamfunds unge medlemmer

Der findes også lys i mørket for unge blinde og svagsynede, når det gælder job og uddannelse. Som omtalt i sidste nummer af Blindesagen kunne rapporten "Parkeringsproblemer" afsløre, at blinde og stærkt svagsynedes situation på mange måder er forværret siden år 2000. Men der er også lysglimt i rapportens dystre konklusion om, at meget stor gruppe på 14,3 % alene har kontanthjælp som forsørgelsesgrundlag, og at indsatsen for at hjælpe de unge bort fra denne situation i flere tilfælde mangler eller er ukvalificeret. Undersøgelsen blandt Dansk Blindesamfunds medlemmer i alderen 18 - 30 år dokumenterer nemlig også, at godt hver tiende af de unge blinde og stærkt svagsynede er i beskæftigelse, mens knap hver tredje gennemfører en uddannelse efter eget valg. Og de spænder meget vidt i valg af job og uddannelse.

Færre på førtidspension

44 personer - svarende til 12,8 % af respondenterne - har en eller anden tilknytning til arbejdsmarkedet. 24 har beskæftigelse på ordinære vilkår, 11 er i fleksjob, mens 9 supplerer deres førtidspension med beskæftigelse - typisk i job med løntilskud. I forhold til undersøgelsen i år 2000 er der tale om en meget svag stigning fra 6 % til 6,9 % for job på ordinære vilkår og en stigning fra 1,8 % til 3,2 % for fleksjob. Førtidspensionister-

nes beskæftigelse er derimod faldet fra 5,8 % til 3,1 %. Disse bevægelser har god sammenhæng med undersøgelsens samlede resultater, hvor færre er på førtidspension, og hvor skærpede krav for tilkendelse af pension medfører, at de personer, der får tilkendt en førtidspension, kun har en ubetydelig erhvervsevne hvis overhovedet nogen.

Hvad laver de?

Der har været en tendens til, at blinde og stærkt svagsynede valgte meget traditionelt, når det gjaldt uddannelse, hvilket naturligvis har påvirket deres erhvervs-muligheder. Dette tilsyneladende frie valg har i nogen grad været påvirket af rådgivere, som kan have tilbøjelighed til at kategorisere blinde og stærkt svagsynede. Det indebærer typisk en nemmere rådgivning, et nemmere valg af hjælpemidler og en nemmere materialeproduktion. De unge, der har deltaget i undersøgelsen, har imidlertid valgt meget anderledes, idet man her ser en stor variation i ansættelsesområderne fra slagter til programmør. Se den komplette liste i faktaboksen. Der er her tale om 24 personer, som på trods af deres alvorlige synshandicap, har været i stand til at skaffe sig arbejde på ordinære vilkår - det er bemærkelsesværdigt. For de 11 personer, som er i fleksjob, ses igen samme mønstre. Listen rummer bl.a. jobtyper som autoophugger, regnskabsmedarbejder og

butiksassistent.

Der er også her tale om en bred vifte, hvor man som udenforstående nok i flere tilfælde ville mene, at den type job ville være udelukket for en person med et alvorligt synshandicap, men en ubetydelig synsrest, de nødvendige hjælpemidler og en hensigtsmæssig arbejdspladsindretning og en velgennemtænkt arbejdstilrettelæggelse kan i mange tilfælde gøre forskellen. Ni førtidspensionister har været i stand til at udnytte deres resterhvervsevne i en sådan grad, at de har kunnet passe et job med løntilskud. Her ses job som kurvemager, handicap-konsulent og pædagog. Det er værd at bemærke, at man først her ser nogle af de traditionelle blindeerhverv, idet klaverstemmer og kurvemager optræder på listen, som igen er meget varieret.

Håb forude

Det er meget glædeligt at konstatere, at det er lykkedes for blinde og stærkt svagsynede at vinde fodfæste i så mange forskelligartede job. Det vidner om, at der er håb forude, men det kræver en ekstraordinær indsats, både inden jobbet er i hus, og når man skal til at udføre jobbet i dagligdagen. De personer, som har klaret denne opgave, har gjort og gør en ekstraordinær indsats, og de har formået at overbevise en måske tvivlende arbejdsgiver om, at de kunne udfylde en given stilling. Det må ikke glemmes, at det som forventeligt er de stærkt svagsynede, der oftest er i beskæftigelse. Lidt mindre end en fjerdedel af de beskæftigede er blinde, og de har fortrinsvis job med løntilskud eller ordinært job. Kun en blind har fleksjob. De stærkt svagsynede har overvejende ordinære job eller fleksjob og kun i få tilfælde job med løntilskud.

Uddannelse

En forudsætning for at kunne få job er, at man har en uddannelse, der bevirker, at man kan matche de krav, der stilles til pågældende job. Jo stærkere man er rustet rent uddannelsesmæssigt, jo flere

muligheder er der for at finde et job. Blinde og stærkt svagsynede synes at være godt på vej i uddannelsessystemet. Ser vi bort fra de 31 personer, som er i gang med gymnasiale uddannelser og uddannelser på erhvervsskoler, er hele 35 personer enten i gang med videregående eller mellemlange uddannelser, og der er 24 som følger specielt tilrettelagte uddannelsesforløb på Institut for Blinde og Svagsynede (IBOS).

Der er overvægt af kvindelige studerende (49 mod 41 mænd), og der er en betydelig overvægt af stærkt svagsynede studerende (72 mod 18 blinde). Billedet viser, at mænd typisk vælger videregående uddannelser, mens kvinderne vælger mellemlange uddannelser eller uddannelser på IBOS.

Uddannelsesvalget er også præget af store variationer. Således er det kun jura- og sprogstudierne, der kan mønstre mere end en studerende på de videregående uddannelser. Blandt de mellemlange uddannelser er det især ergoterapeut, socialrådgiver og pædagog, der kan fremvise mere end en studerende. Netop her finder vi mange synshandicappede kvinder, der således i nogen grad vælger typiske kvindefag. IBOS tilbyder en lang række uddannelser, som er specielt tilrettelagt for synshandicappede. Følgende uddannelser frekventeres af deltagerne i undersøgelsen: musikprofil, it-service, telemarketing, massør og lydstudiemedarbejder. Hertil kommer en række forløb for helt unge, især uddannelse af unge, som har andre handicap ved siden af synshandicappet.

Vejen frem

For de unge blinde og stærkt svagsynede, der har helbred og ressourcer, synes der at være nogle muligheder, som i høj grad afhænger af den enkeltes gå-påmod og motivation, men også afhænger af en eventuel synsrest, forsyning med relevante hjælpemidler og materialer, hensigtsmæssig indretning af arbejdsplads eller studiemiljø, tilrettelæggelse af arbejde eller studier. Som undersøgelsen viser, kan meget lade sig gøre, også ting,

der ved første øjekast ligger uden for den synshandicappedes formåen, men her som i andre situationer er det meget vigtigt, at rådgiverne ikke lader sig lede af "hvad blinde kan lave", men fordomsfrit kaster sig ud i at hjælpe den synshandicappede, som på baggrund af egne erfaringer, opvækst, og måske endda tidligere fuldt eller delvist syn har tillært sig færdigheder, som nu kan benyttes. Det er meget glædeligt at erfare, at blinde og

stærkt svagsynede også har fundet beskæftigelse i praktiske erhverv. Det har i årevis været efterlyst, at der skulle åbnes flere muligheder på dette område, men det går trægt, og der kunne godt være behov for flere uddannelsesmuligheder. Det kunne måske åbne nogle jobmuligheder for de blinde og stærkt svagsynede, som ikke er bogligt begavede.

Fakta om undersøgelsen:

Om "Parkeringsproblemer"

- Dansk Blindesamfund har interviewet 279 af 348 medlemmer i aldersgruppen 18 -30 år
- Gruppen bestod af 163 kvinder og 185 mænd. Heraf interviewet hhv. 135 kvinder og 144 mænd
- 98 blinde og 181 stærkt svagsynede deltog i undersøgelsen

Rapporten kan rekvireres hos Dansk Blindesamfund på ønsket medie eller kan læses på vores hjemmeside www.dkblind.dk

Her findes også sidste udgave af Blindesagen, som med udspring i rapporten behandler temaet blinde og svagsynede på kontanthjælp.

Announce

Gratis kursustilbud for fysisk handicappede i EU-Socialfondsprojekt DI-KA'2

- Har du lyst til at blive opkvalificeret i IT (MS-Officepakken) og / eller engelsk?
- Er du fysisk handicappet, og er du på førtidspension?
- Har du lyst til at være en del af et netværk af fysisk handicappede?

Så har du mulighed for at deltage i et uddannelsesforløb fra slutningen af januar 2006 til 30. september 2006.

Tilmeld dig nu

Sidste frist for ansøgning om optagelse er den 15. december 2005.

Kontakt projektleder Hanne Andreassen på tlf. 87 58 04 20 eller e-mail ha@ghs.dk for at høre nærmere og for at få tilsendt en brochure og ansøgningskema.

Kursusforløbet starter med et 2-dages internatkursus på Hou Søsportcenter. Derefter følger undervisningen dels som fjernundervisning og dels som klasseundervisning i nærheden af din bopæl. Ansøgere fra Fyns, Århus og Ribe amter har 1. prioritet.

Projekt DI-KA'2 er støttet af den Europæiske Socialfond og ledes af Kursuscentret, Grenaa Handelsskole.

Med tilladelse fra såvel Bibliotekar Sara Lee Olsen som Journalist Jane W. Schelde, Muskelkraft, er det lykkedes at bringe dette indlæg, som forhåbentlig kan inspirere mange af HSK's medlemmer

Muskelkraft nr. 4 / oktober 2005 - Tema: Et aktivt liv med lige værd, lige ret og lige muligheder

- Mit arbejde er ikke andenrangs

Med fleksjob-ordningen har Sara Lee Olsen mulighed for både at være på arbejdsmarkedet og have et aktivt socialt liv - for hende er det sidste vigtig

Af Journalist Jane W. Schelde

Et aktivt liv med lige værd, lige ret og lige muligheder. På mange måder er Muskelvindens vision næsten opfyldt, når man spørger Sara Lee Olsen, 29 år, uddannet bibliotekar og ansat i fleksjob i et advokatfirma i København. Det aktive liv kan hun i hvert fald genkende fra sig selv. "Det er måske ikke et liv med 380 km. i timen, men mit liv er rigeligt aktivt til mig, hvor jeg både arbejder, engagerer mig i andre ting og har et udadvendt, socialt liv," siger hun. Det fornemmer man også. Der skal ske noget - i det tempo, der passer til hende.

Sara Lee Olsen lukker selv op i sin lejlighed på 1. sal på Østerbro. En gammel, men istandsat 3-værelses lejlighed med en blanding af gammelt og nyt, hvor der er kælet for detaljerne, og indretningen er både funktionel og personlig.

"Jeg er nok lidt perfektionistisk og stædig," lyder Sara Lee Olsens karakteristik af sig selv, som også gælder de ting, hun engagerer sig i. "Men jeg er blevet bedre til at give slip. Det har jeg lært hen ad vejen," tilføjer hun.

Givtigt at arbejde

Sara Lee Olsen har muskelsvind. En diagnose, der hører under gruppen myopati. Diagnosen er baseret på en vurdering

af bl.a. hendes vejrtrækningsproblemer, nedsatte muskelkraft og spinkle krop.

Hun kan gå over korte afstande og kan også klare trapperne til lejligheden, men hun har ikke kræfter til at bære ret meget, og hun bruger respirator om natten og ind imellem også om dagen. Derfor har hun hjælperordning 24 timer i døgnnet, og en manuel kørestol, når hun skal ud. Og det skal og vil hun tit. Fire dage om ugen tager hun på arbejde hos advokatfirmaet Johan Schlüter, hvor hun i to år har arbejdet som bibliotekar. Dertil kommer, at hendes sociale liv med venner og familie, biografture, cafébesøg m.m. betyder, at hun kommer ud af døren flere gange om ugen.

På sit arbejde har Sara Lee Olsen ansvaret for biblioteket - både bøger og databaser - og skal følge med og orientere sine kolleger om nye love på de områder, som advokatfirmaet beskæftiger sig med. Det vil bl.a. sige rettigheder til musik, beskyttelse af varemærker osv. "Det betyder meget for mig nu at have et arbejde. Bare det at have læst i fire-fem år og så komme ud og bruge den viden. Det er meget tilfredsstillende. Men også det at have kolleger. Man kan selvfølgelig møde mennesker i 117 sammenhænge ved at gå til fester, biografen osv., men det er givtigt, at man lærer andre at kende rent

fagligt og menneskeligt på en arbejdsplads og indgår i en sammenhæng med andre. Det giver mig noget, men jeg synes også, at jeg kan tilbyde dem noget," siger Sara Lee Olsen og griner lidt genert. "Det lyder måske lidt egoistisk...."

Overskud til socialt liv

For Sara Lee Olsen er det dog også vigtigt, at der er en balance mellem arbejde og fritid. Men det kender mange andre også til, siger hun og nævner som eksempel børnefamilier. For Sara Lee Olsen er balancen, at arbejdet ikke må tage alle kræfter. "Jeg er meget glad for mit arbejde, men jeg er også ret bevidst om, at det ikke må fylde det hele. Hvis arbejdet påvirkede mit handicap negativt, ville jeg stoppe. Hvis det f.eks. betød, at jeg ikke havde overskud til at se mine venner, gå i biografen og gøre det, som alle andre også gør, ville jeg ikke arbejde. Så måtte jeg finde på noget andet." Det lyder ligetil, men Sara Lee Olsen erkender, at det måske vil blive svært den dag, hun ikke kan arbejde mere.

"Måske vil jeg have det dårligt med at måtte stoppe, men man sætter sig jo ikke ned og græder et halvt år over det. Så må man finde på noget andet," siger hun. Hun er i hvert fald ikke typen, der bare sætter sig ned og laver ingenting. Det "andet" kunne f.eks. være at gøre endnu mere ud af at skrive, som hun allerede bruger tid på nu. Musikbibliotek til musikbibliotek.dk, som er de danske folkebibliotekers portal på internettet, eller sit job som brevkasseredaktør på Handicap-portal - også på internettet. I dag gør hun det ved siden af sit arbejde.

Et vilkår at være handicappet

Sara Lee Olsen er meget bevidst om sine grænser, og hvordan hun må prioritere sine gøremål. Det har erfaringen lært hende. "Jeg har nok hele tiden vidst, at jeg ikke kunne klare et fuldtidsjob. Hvis jeg skal arbejde på fuld tid, vil jeg gå helt ned fysisk. Så det ville blive en meget kort karriere," siger Sara Lee Olsen, der ikke kan huske, at det har været svært at

måtte acceptere de vilkår. Sådan har situationen jo været i det meste af hendes liv. Efter nogle dramatiske år som teenager, hvor hun skulle igennem en rygoperation, blev trakeostomeret, fik respirator og røg ind og ud af hospitalet i en periode, faldt tingene til ro.

Hun gik i gymnasiet, kom på højskole og fik bagefter job på et forlag i Fredensborg, hvor hun boede med sine forældre. Jobbet på forlaget var ikke på fuld tid. Det var hendes fysik ikke til. Studiet på biblioteksskolen tog også et lille års tid mere end normeret, fordi hun måtte holde en pause i forløbet på grund af fysisk overbelastning af sine arme.

Så hendes handicap har været et vilkår, hun havde, men som hun alligevel ikke tænkte så meget over. Derfor oplever hun heller ikke nu, at hendes nuværende fleksjob ikke er et "rigtigt" arbejde eller ikke er lige så meget værd som et job på almindelige vilkår. "Jeg er faktisk blevet spurgt om det før af både venner og kolleger, men sådan har jeg det ikke.

Fleksjob er en rigtig god mulighed for mig for at komme ud at arbejde. Alternativt skulle jeg have førtidspension, og det er der jo ingen, der er interesseret i." Hun har heller ikke mærket nogen negativ reaktion på sin arbejdsplads, fordi hun ikke arbejder i lige så mange timer som de andre. Der er respekt om hende og hendes indsats, føler hun. Måske fordi hun fra den første dag har været meget åben om sit handicap og fortalt kollegerne, hvad det indebærer. "Jeg var måske mere usikker for at starte på arbejdspladsen, end de var, for at jeg skulle komme.

Det var jo mit første job, og jeg var nyuddannet, men det, jeg nok var mest spændt på, var, hvordan de ville reagere på, at jeg havde hjælper med. At der hele tiden sad et ungt menneske, som måske strikkede, skrev dagbog eller læste. Der er jo mange timer, hvor de ikke laver noget. For arbejdspladsen var det nok lidt

spøjst, at de ansatte én, men fik to - på en måde."

At give mening

For Sara Lee Olsen handler det om at lave noget, som man er glad for og kan se en mening med. Og så kan det faktisk være ligegyldigt, hvad det er. "Jeg kender flere andre, der har muskelsvind, som ikke arbejder, men laver en masse andre ting, som de er rigtig glade for. Det er det, der er vigtigt. Ingen ved, hvordan man har det om fem-ti år, og om man fysisk kan klare at have et arbejde." Men måske er det netop det, det handler om, når Muskelsvindfondens vision taler om lige værd, lige ret og lige muligheder, lyder overvejelserne hos Sara Lee Olsen.

At lave ting, der giver mening, hvor man kan bidrage med noget, der er lige så meget værd som det, andre gør. At man selv oplever, at det er lige så meget værd. "Lige muligheder" - Der er jo nogle fysiske ting, som jeg på grund af mit handicap ikke kan. Der er også nogle fysiske ting i samfundet - nogle fysiske barrierer. Jeg kan gå, men kan ikke rende op af mange trapper, så på den måde har jeg ikke lige muligheder. Men det er ikke noget, jeg tænker så meget over.

Jeg synes ikke, jeg møder de barrierer. Hvis der er noget, jeg har svært ved, så finder jeg ud af at gøre det på en anden måde eller finder et alternativ, som jeg bliver lige så glad for." *Men er det lige ret og lige muligheder, at du må vælge noget alternativt, fordi du ikke kan det, du helst vil?* "Det er selvfølgelig forkert, at man som kørestolsbruger ikke kan komme ind i bygninger på grund af mangel på tilgængelighed. Det er hul i hovedet. Men den begrænsning, der er ved det at

være handicappet, er blevet så integreret en del af min hverdag, at jeg ikke tænker over det. Jeg synes faktisk, at det, jeg gør i min hverdag, også er de ting, jeg vil. Jeg oplever ikke så mange barrierer," siger Sara Lee Olsen. Når man taler om lige ret og lige muligheder, må man ifølge Sara Lee Olsen ikke glemme den hjælp og støtte, der findes i det sociale system, som netop understøtter de lige muligheder og kompenserer for handicappet.

"Havde jeg ikke hjælperordning og bil, så arbejdede jeg ikke, kom ingen steder eller fik noget at spise. Det er jo totalt privilegeret at have hjælperordning, invalidebil, respirator og kørestol. Det er jo forudsætningen for, at min hverdag kan fungere." At hun må bruge tid på sagsbehandling, og at det af og til fylder meget i hendes liv at søge, er et vilkår, hun har, som ikke handler om rettigheder, mener hun.

Muskelsvindfondens rolle

Synes du, Muskelsvindfondens vision allerede er opfyldt? "Måske er den opfyldt for nogle, mens den ikke er det for andre. Men det er godt at have en målsætning og et realistisk mål. Man kan udleve visionen på forskellig måde. Sådan skal det også være, fordi vi er så forskellige."

Hvordan ser du Muskelsvindfondens rolle i forhold til visionen? "Måske at give os nogle værktøjer. Muskelsvindfonden skal ikke sørge for, at vi lever et aktivt liv, men de kan give os inspiration på kurser eller give os mulighed for at læse om det. Det giver mig stor inspiration at se, hvordan andre gør. At sådan kan det også gøres. Men man skal selv tage ansvaret for sit eget liv."

En ildsjæl har fået sit drømmejob

Omtalen, som vi har fået tilladelse til at bringe, har været bragt i Djøf Bladet nr. 13 - 12. august 2005

Af Journalistpraktikant Ida Alsing på Djøf Bladet

32-årige Janus Tarp har fået job som jurist efter tre års ledighed. Men for ham er det ikke bare et job, det er mere end det.

Janus Tarp har flere gange søgt job hos sin nye arbejdsgiver på Center for Ligebehandling af Handicappede. I foråret blev han kaldt til samtale på en deltidsstilling som jurist. Men han kom aldrig til jobsamtalen, for på vejen fra hjemmet i Sorø og mod København gik bilen i stykker.

Og så var det løb vel kørt, tænkte Janus Tarp med stor ærgrelse. Men der blev arrangeret en ny samtale en måned senere, og efter den blev han tilbudt jobbet.

Janus Tarp føler sig sikker på, at hans lange baggrund som foreningsaktiv i blandt andre De Samvirkende Invalideorganisationer har haft stor betydning for, at han fik jobbet. Han er selv handicap-

pet, men har søgt job på lige vilkår med andre ansøgere.

"Det er vigtigt, når man skriver sit CV, at man husker at tage sit organisationsarbejde med. Det er meget oplagt i mit tilfælde. Man får meget ud af organisationsarbejde, som kan være et plus i ens arbejde," siger Janus Tarp.

I Center for Ligebehandling af Handicappede arbejder Janus Tarp blandt andet med et projekt om handicappedes muligheder for boligændringer. Der har været en del sager med handicappede, som ikke kunne få lavet nødvendige ændringer i deres bolig, fordi boligforeningen strittede imod. Janus Tarp er nu i gang med at undersøge omfanget af problemet. Projektets resultater fungerer som rådgivning for regeringen og Folketinget om, hvad der er brug for at ændre i loven.

Ny udgivelse om hjælperordningen

Videnscenter for Bevægelseshandicap udgiver nu - Hjælpeordningen - en brugerundersøgelse

Bogen indeholder resultaterne af en landsdækkende undersøgelse af hjælperordningen, § 77 i Lov om Social Service.

Bogen er baseret på brugererfaringer og belyser hvad hjælperordningen giver brugere, men også hvad den kræver af dem.

"Hjælpeordningen - en brugerundersøgelse" præsenterer læseren for mange aspekter af livet med ordningen, Den behandler blandt meget andet temaer som aktiviteter og deltagelse, bruger-hjælper relationen og arbejdsgiverrollen.

Bogen kan bestilles på: Videnscenter for Bevægelseshandicaps hjemmeside - www.vfb.dk - eller på telefon 89 49 12 70.

Pris: 100 kroner - Omfang: 172 sider
ISBN 87-90306-17-1

I HSK har vi fået tilladelse til at bringe nedenstående artikel fra Universitetsavisens seneste nummer, nr. 14 - 2005

Utilgængeligt hospital

I september flyttede 4.000 studerende ind på det nyrenoverede Kommunehospital. Blandt dem er Marianne Maibøll der er kørestolsbruger. Hendes oplevelser med det nye studie-sted er alt andet end positive

Af Journalistpraktikant Simon James Pettitt

Det er et ejendommeligt syn når Marianne Maibøll skal ud af edb-lokalet på Kommunehospitalet. Pludselig åbner den ene af dobbeltdørene sig med et ryk. Så griber en hånd fat i den anden, og med alle sine kræfter hiver Marianne Maibøll døren op. Hun kigger bagud og kalder på sin servicehund Fellow.

Pligttopfyldende samler den sin snor op og trasker forbi hende ud i gangen. Så kommer den svære del. Mens hun med albuen holder den tunge dør åben, skal hun med begge hænder vippe sin kørestol op over et dørtrin i jern og køre ud i gangen. Det lykkes. Lidt forpustet kigger hun op. »Tja, det kan lade sig gøre, men det er ikke let,« smiler hun.

Siden Marianne Maibøll flyttede ud på Kommunehospitalet sammen med resten af Folkesundhedsvidenskab, har hun fået en del rutine i at navigere sig gennem hospitalets tunge branddøre. Men det har ikke været let.

»Vi kommer jo ude fra Panum hvor der var nogle små problemer, men intet i forhold til dette. Hvordan kan man kalde en bygning studiekvarter når der er så dårlige forhold for studerende og andre med handicap?«

Marianne Maibøll har indvilliget i at vise Universitetsavisen og Lotte Pehrsson fra HSK, Foreningen af Handicappede Studerende og Kandidater, rundt på Kom-

munehospitalet så vi med egne øjne kan se forholdene.

Vi bevæger os væk fra edb-lokalerne og hen imod et af Mariannes Maibølls undervisningslokaler.

»I modsætning til andre studerende kan jeg ikke bare lige smutte op og ned ad trapper eller tage en genvej udenfor. For at komme rundt til mine undervisningslokaler, er jeg nødt til at køre igennem institutternes kontorgange.

Det er både en omvej for mig og til gene for de ansatte som sidder og arbejder der. Nå ja, og så er der dem her.«

Marianne Maibøll stopper og peger på en stor grå branddør foran os. Den er så tung at selv en oprejst person har svært ved at holde den hvilket gør det til en reel udfordring når man sidder i kørestol.

Igen velsigner Marianne sine stærke arme og tvinger døren åben. Halvt igennem kommenterer Lotte Pehrsson døren: »Hvis man sidder i elektrisk kørestol, som jeg gør, eller blot har lidt færre kræfter i armene end Marianne, så ville man ikke kunne komme igennem den dør uden hjælp.«

Håbløse elevatorer

Efter at have passeret en række lignende døre, kommer vi til en elevator som er Marianne Maibølls eneste adgang til hendes undervisningslokale på 3. sal.

»Som I kan se, er der to elevatorer, men kun den ene virker. Den er meget lille, så er jeg nødt til at bakke ind for at kunne komme ud igen.«

Grunden bliver tydelig på 3. sal idet elevatoren stopper et par centimeter for tidligt. Ikke noget problem for os på gåben, men en gene for folk i kørestol.

Igen er Marianne Maibøll nødt til at holde døren åben mens hun skal bruge begge hænder til at vippe sig over kanten. Fra elevatoren er der direkte adgang til et forelæsningslokale. Det er bare ikke det Marianne Maibøll skal hen til.

»Så derfor er jeg nødt til at køre igennem det midt i deres undervisning, og som handicappet kommer man ikke ubemærket. Først maser man sig igennem døren, og så kommer man trillende med både kørestol og servicehund.«

Og da Marianne Maibøll sjældent kan nå fra et klasselokale til et andet i løbet af det kvarters pause de har, afbryder hun ikke kun sin egen, men også et andet holds undervisning.

»Som sagt er det ikke let, men det kan lade sig gøre,« siger hun, og denne gang er smilet lidt mere træt.

På vej til en anden elevator som Marianne Maibøll gerne vil vise os, kommer vi forbi flere store glaselevatorer, men ingen af dem fungerer, så dem kan hun ikke bruge.

Efter endnu par branddøre når vi til den omtalte elevator. Den har i modsætning til de andre en automatisk dør, men det er også det eneste gode man kan sige om den.

Døren lukker kun lidt hurtigere end kontinentpladerne bevæger sig, og ligesom alle de andre elevatorer er den alt for langsom. Endnu en grund til at hun må stresser sig igennem pauserne.

»Men det mest interessante ved denne elevator er at den har en tendens til at sende mig ned i en kælder og sætte sig fast der. Så er jeg nødt til at ringe til vagten og få ham til at tjekke om alle dørene er lukket rigtigt.

I sådanne situationer er det specielt rart

at have en hund med, så har man i det mindste selskab.«

Men heldigvis har Marianne Maibøll fået vagtens direkte nummer, og han har lovet at han aldrig er mere end 20 minutter væk. Så hver gang hun ender i kælderen, er hjælpen ikke langt væk.

»Generelt er alle, studerende, ansatte og driftsafdelingen meget villige til at hjælpe, og det er jeg meget glad for. Men jeg vil helst selv. Hvordan ville du have det hvis du skulle bede om hjælp hver gang du skulle ind ad en dør eller op ad en trappe?« spørger Marianne Maibøll på vej op igen.

Uhandy handicaptoilet

På vej tilbage til hovedindgangen passerer vi et handicaptoilet. Ved første glimt ser alt godt ud. Der er masser af plads og armlæn ved wc'et.

Men spejlet sidder så højt at en person i kørestol overhovedet ikke kan se sig selv. Og Marianne Maibøll skal strække sig for at få hænderne under vandhanen. Vasken sidder nemlig også for højt. Betænksomt nok er der installeret en brusekabine på toilettet, men ingen kørestolsbruger vil kunne komme ind i det.

Vi ved godt at det ikke er ondt ment. Men det er den slags mangel på omtanke der gør det hele så frustrerende for os,« fortæller hun mens vi forlader handicaptoilet og bevæger os videre.

Liften fra helvede

Ved hovedindgangen er der to handicap-lifte, en til hver side, og så skulle det være i orden - bortset fra at man skal bruge en nøgle for at starte dem, at de knap nok kan bære en elektrisk kørestol, og at hverken Marianne Maibøll eller Lotte Pehrsson tør bruge dem.

Ved slutningen af vores tur har Lotte Pehrsson bemærket en generel mangel.

»Der er ingen blindespor, de metalstriber man kender fra banegårde som kan vise blinde vej. Der er heller ikke blindskriftskilte.

Det er en general misforståelse på Københavns Universitet at ordet 'handicap' betyder folk i kørestol og desuden kun er studerende og ikke ansatte.«

Alt for ofte bliver døve, blinde eller bevægelsehandicappede ansatte ikke tænkt ind i de nye KU-bygninger, mener HSK, og det er tilsyneladende også tilfældet på Kommunehospitalet.

»Det undrer mig hvorfor KU ikke lærer af sine fejl. Vi var igennem mange af de samme problemer da det nye KUA blev bygget. Det er frustrerende at vi skal opfinde den dybe tallerken gang på gang KU bygger nyt.

Desuden er det dyrt for KU først at ombygge en hel bygning og så først bagefter opdage at der er en masse der skal laves om for personer med handicap. Det ville være meget billigere hvis det blev ordnet under selve ombygningsprocessen.

Problemerne på det nye KUA er dog pe-

bernødder i forhold til Kommunehospitalets,« mener Lotte Pehrsson.

Marianne Maibøll ser optimistisk på fremtiden, dog ikke sin egen.

»Hvis jeg har overskud til at kæmpe kampen, så skal det nok komme på plads, men dog næppe i min studietid.

Men så er det til gavn for kommende studerende,« fortæller hun mens hun skubber sig igennem dagens sidste branddør.

Teknisk administration, med ansvar for CSS, kommenterer ovenstående artikel, der kan læses på Universitetsavisens hjemmeside:

<http://www.ku.dk/universitetsavisen/> under "seneste nyt" i artiklen **Styr på handicap**

Information om handicaptilgængelighed på KUA

Af Cand. jur. Lotte Pehrsson

Bomme ved P-pladser

Ved KUA's parkeringen i nord - ved Metroen og Ørestads Boulevard - samt syd for det Nye KUA - med indgang ad Rued Langgaards Vej - er der / er der ved at blive etableret bomssystemer. Bilister med handicap, vil kunne komme til at betjene bommene med en lille sender / "nøgle", der kan lejes for ca. 200 kr., svarende til et almindeligt nøglededepositum, ved henvendelse til Humanioras Bygningsdrift. På den måde er det ikke nødvendigt at kunne aktivere magnetstanderen med studie- eller medarbejderkort. Bomme vil blive etableret sådan, at den lille sender ved et let tryk får bommen til at åbne.

Sender

Ovenfor omtalte sender vil også kunne benyttes til at komme i kontakt med betjentstuen ved handicap P-pladserne ved indgang 84, såfremt der skulle opstå akutte problemer ved ind- og udstigning af bil der. Vi hå-

ber på også at kunne få en ordning for at tilkalde universitetsbetjentene fra den sydlige parkeringsplads bag bygning 21 - 24.

Avanceret handicaptolet på det Nye KUA

I bygning 24, rum 24 - 0 - 15 c, er der bygget et toilet, der er indrettet med tanke for, at flest mulige mennesker med bevægelsehandicap vil kunne benytte det. Toilettet er udstyret med rumdækkende loftlift, bænke til at ligge på, bruser, elektrisk justerbar toilet med automatisk brus og tørrefunktion samt eleverbar håndvask. Toilettet er låst for at sikre renligheden og hindre "misbrug" / hærværk. Studie- eller medarbejderkort kan programmeres til at give adgang til toilettet ved henvendelse til **Handicappede Studerende & Kandidater** - HSK - på hsk@hum.ku.dk med angivelse af navn samt studie- eller medarbejderkortnummer.

HSK flytter lokalitet

I HSK har vi længe ønsket at flytte over på det Nye KUA, idet forholdene på mange måder vil lette vores daglige arbejde og det vil være lettere at finde for de, der har brug os.

Vi har netop fået tilsagn om at kunne flytte til Njalsgade 130, lokale 24. 0. 48 & 50 og dermed komme til at ligge i stuen og i forlængelse af kantinen, hvor vi får mere plads, kommer tæt på det godt fungerende handicaptoliet og den eleverbare infostander.

Kontoret holder lukket fredag 18.11 og skulle fungere i det nye "domicil" fra mandag 21.11.2005, hvor vi glæder os til at fortsætte arbejdet med råd og vejledning på studie- og jobområdet samt tilgængelighed - i mere lys og bedre luft !!

De, der har mulighed for det, er velkommen til at kigge forbi i kontorets åbningstid og se vores nye forhold...

Redaktion af dette nummer af HSK-Nyt, Lotte Pehrsson

Næste nummer forventes udsendt i februar 2006. Indlæg kan sendes til:
Handicappede Studerende & Kandidater - HSK
Københavns Universitet, **Njalsgade 130, lokale 24. 0. 48 / 50**, 2300 København S

Kontortid: Mandag, onsdag og fredag ml. kl. 10 og 12
Telefon: 35 32 91 01 • Girokonto 0 58 05 97

E-mail: hsk@hum.ku.dk • Hjemmeside www.hsknet.dk